

Full diocesà

29 de gener del 2017

p4 – Jornada per a la Vida Consagrada

p7 – Centenari de la mort de Carles de Foucauld

50 anys d'una decisió

Encara que l'any vinent celebrarem les noces d'or del pelegrinatge a Lurdes de França dels bisbats de Vic i Solsona, cal saber que les primeres llavors les varen posar els pelegrins que, encara que de forma discontinua, anaren a Lurdes incorporats a l'Hospitalitat de Barcelona des de l'any 1906. L'any 1965 i 1965 ja s'hi incorporaven alguns portalliteres i infermeres, i fou al juny de 1967, dins el pelegrinatge de l'Hospitalitat de Girona, que, reunits davant la basílica del Roser, el bisbe de Vic, Dr. Ramon Masnou, el Dr. Lluís Cura, el P. Josep Puigoriol, en Jaume Franquesa, en Joan Rovira, en Josep Casanovas, en Joan Alemany, la Miqueleta Riera, la Dolors Viladecans i altres persones varen decidir organitzar per a l'any següent el pelegrinatge a Lurdes.

Sembla que el bisbe de Vic va proposar al bisbe de Solsona,

Dr. Josep Bascuñana, de fer un pelegrinatge conjunt per tal que fos més nombrós. El bisbe de Solsona ho va trobar molt encertat, i així va començar tot, l'any 1968, amb el primer pelegrinatge dels bisbats de Vic i Solsona de l'1 al 5 de juliol, amb 470 persones.

Els dos bisbats conjuntament celebrarem una gran festivitat de la Mare de Déu de Lurdes el pròxim 5 de febrer, en què s'està preparant una gran diada a Vic i en què hom animarà antics companys i tothom a participar en la cinquantesima edició del romiatge.

Després de la concentració a la plaça i d'algunes activitats a escollir, hi haurà una eucaristia a la catedral i una processó fins al recinte del Sucre, on hi haurà el dinar i fi de festa.

«Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells»

Diumenge IV de durant l'any / Cicle A

Lectura primera: Sofonies

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú. (2,3,3,12-13)

Salm responsorial

Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. (Salm 145)

Lectura segona: C.

Primera carta de sant Pau als cristians de Corint 1,26-31
Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Esclat: «Si algú es gloria, s'haurà de gloriari del Senyor.» (1,26-31)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser

justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meva, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. (5,1-12)

«Busqueu el Senyor,
tots els humils del
país que compliu
els seus preceptes;
busqueu la bondat,
busqueu la
humilitat»

Feliços els pobres

Jean Hakolimana, prev.

Considerades com la «perla» de l'Evangeli, les benaurances ens conviden a girar la mirada cap als pobres, els privilegiats del Regne de Déu. Déu va fer una opció preferencial per ells. Aquests, a causa de la seva posició social, estan oberts a una expectativa, un desig, una salvació. Poden acollir el Regne de Déu perquè no estan saturats. Són oberts a l'horitzó de salvació que s'obre en Jesús. Ara bé, la benaurança no consisteix només en la pobresa en si, sinó també en la pobresa oberta al Regne. Ser pobre i mantenir-se en el seguici de Jesús, ser pobre però en la fidelitat a l'Evangeli, és una benaurança amb majúscula. Per això, Lluç, quan narra el mateix discurs, subratlla que Jesús el va fer dirigint-se als seus deixebles, aquells per als quals la pobresa no és cap impediment per a mantenir-se units a ell.

Jesús no es limita a proclamar benaurats els pobres, sinó que, fent-ho, diu quelcom del nostre benestar. És una dada que sovint tendim a saltar-nos per evitar de passar per uns intransigents, o per a la nostra comoditat. Tal com ho recorda el papa Francesc: «Una de les conseqüències de l'anomenat "benestar" és la de portar les persones a tancar-se en si mateixes, fent-les insensibles a les exigències dels altres.» Escoltar i viure les benaurances avui dia es deixar ressonar en els nostres cors i en les nostres societats la veu dels sense veu. Tal com ho deia Orígenes, «per a entendre l'Escriptura i desxifrar el significat de l'univers, hi ha un mètode senzill: buscar Crist, contemplar-lo, servir-lo, imitar-lo, apropar-s'hi, tenir-lo i seguir-lo». Les benaurances són una bona manera de començar a seguir Crist.

La imatge

En les benaurances Jesús capgira el concepte de felicitat. Si ens fem deixebles seus, si seguim el seu guiatge i ens deixem portar per seu Esperit, trobarem la felicitat en el fet de compartir, en la humilitat, en la justícia, en la compassió i en la netedat de cor. Aquesta felicitat, ni la pobresa, ni el dolor, ni la persecució no ens la podran prendre.

El Sermó de la Muntanya (1295). Bible-Mazarine, París

Lit. hores: Setmana IV

30 dilluns

—Santa Martina, màrtir (†226)
—Sant Lesmes, abat (s.XI)
Hebreus 11,32-40 / Salm 30 /
Marc 5,1-20

31 dimarts

—Sant Joan Bosco, prevere (1815-1888)
Hebreus 12,1-4 / Salm 21 /
Marc 5,21-43

1 dimecres

—Sant Pioni, màrtir (†250)
—Santa Veridiana, verge (†1242)
Hebreus 12,4-7.11-15 / Salm 102 /
Marc 6,1-6

2 dijous

—La Presentació del Senyor
Malaquies 3,1-4 / Salm 23 /
Lluç 2,22-40

3 divendres

—Sant Blai, bisbe i màrtir (†316)
—Sant Anscari, bisbe (801-865)
Hebreus 13,1-8 / Salm 26 /
Marc 6,14-29

4 dissabte

—Sant Andreu Corsini, bisbe (c.1301-1373)
Hebreus 13,15-17.20-21 / Salm 22 /
Marc 6,30-34

5 diumenge V de durant l'any / Cicle A

—Santa Àgata, verge i màrtir (230-251)
—Santa Calamanda, màrtir (†304)
Isaïes 58,7-10 / Salm 111 / 1 Corintis 2,1-5 / Mateu 5,13-16

Formació de Catequistes a la zona Urgell–Segarra

Josep Castellà

La sala de l'Edifici Parroquial de Tàrrrega acollí el dia 11 de gener la celebració d'una de les tres Jornades de Formació de Catequistes desenvolupades del dia 10 al 12 de gener en els arxiprestats de Tàrrrega, Pla d'Urgell i la Segarra.

En la celebrada a Tàrrrega, amb una nodrida participació, intervingué el bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, tractant la temàtica "Catequesi i família" amb l'assistència de catequistes i altres vinguts dels esmentats arxiprestats.

El bisbe Novell resumí la seva interessant intervenció així: "La bona catequesi és cosa de família. Només uns pares cristians com els que segurament hem tingut dels que anaven

a missa cada diumenge a imitació de la família de Natzaret són capaços de iniciar la vida cristiana dels nens. Per tant, la nostra catequesi si no persegueix d'intentar que els pares visquin una experiència de conversió i arribin a una vida cristiana, sempre serà un fracàs, serà una catequesi decebedora.

Aquesta segona trobada de formació de catequistes acabà amb un animat col·loqui.

La primera de les jornades del dia 10 es feu a la població de Golmés (Pla d'Urgell), a càrrec de Mn. Jordi Orbitg, rector de Mollerussa, sobre "Pregar per la família, pregar amb família". I la darrera del dia 12, a Cervera (Segarra), fou una taula rodona sobre "El treball amb pares a la Catequesi".

A l'acabar la seva intervenció, Mons. Xavier Novell presentà als reunits una proposta, de entre les moltes possibles, per tal de canviar el sistema de la catequesi de preparació a la Primera Comunió.

Jornada per a la Vida Consagrada

Dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor

Dijous 2 de febrer

Lloc:

església de la Companyia de Maria, de Solsona

Activitat:

Encontre inicial per compartir quelcom, a les 18h.

Rés de vespres, a les 19h.

Eucaristia, a les 19.30h.

Diumenge 5 de febrer

Lloc:

comunitat Vedruna, de Berga

Activitat:

Rés de vespres, a les 17h.

Berenar compartit

Lloc:

santuari de Fàtima, de Tàrrrega

Activitat:

Rés de vespres, a les 17.30h.

Berenar compartit

Lloc:

convent Carmelites Descalces, de Mollerussa

Activitat:

Rés de vespres, hora a determinar

Berenar compartit

La parròquia de Cardona acull un concert d'Any Nou

Informa: Coral Cardonina / Fotos: Elena Bernadí

El diumenge dia 15 de gener, la capella de l'històric Hospital de Sant Jaume de Cardona va acollir una nova edició del tradicional concert d'Any Nou a càrrec de la Coral Cardonina i l'Escolania de Sant Miquel. Una estona abans del concert, els cantaires van fer un parell de cantades al segon pis de la Residència de Gent Gran homònima, acompanyats per un reduït conjunt instrumental de joves músics.

La Coral Cardonina va encetar el concert amb un escollit repertori de cançons tradicionals i els joves de l'Escolania

de Sant Miquel van alternar cantades i interpretacions instrumentals amb la recitació de diferents poemes de temàtica nadalenca de Mn. Joan Farràs i Tort. En la part final del concert, els cantaires adults van abordar també el repertori nadalenc i, com a cloenda, músics i cantors, amb la incorporació dels joves escolans Marc Cugueró, a la trompeta, i Biel Jané, a l'orgue, van interpretar una selecció de cançons dels populars Pastorets cardonins, a les quals va sumar-se bona part del nombrós públic que atapeïa la nau. Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat.

Restauració del quadre de sant Francesc

El Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya duu a terme la restauració del quadre «Jesús concedeix a sant Francesc la indulgència de la Porciúncula», provinent de l'església de Sant Francesc de Cervera. Segons l'historiador Francesc Miralpeix, és una pintura del barroc català del segle XVIII, de la qual encara es desconeix l'autoria. Es tracta d'una pintura a l'oli sobre tela emmarcada amb el seu marc original, daurat i policromat. A partir de l'examen i anàlisi de diagnòsi, s'han fet els tractaments de desinsectació, fixació de la capa pictòrica, consolidació de la tela de suport. La tela un cop estabilitzada s'ha muntat en un nou bastidor de fusta i s'ha continuat amb la neteja de la superfície pictòrica. Actualment es treballa en la fase del sistema de presentació. La intervenció, iniciada l'any 2014, es fa amb alumnes en pràctiques de l'últim curs de grau i de màsters de conservació i restauració. Més informació a www.bisbatsolsona.cat.

Informa: Comissió de Patrimoni

Premi episcopal a professionals de la comunicació

CEE

El jurat designat per la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social tenia previst lliurar els premis Bravo als professionals de la comunicació el propassat dimecres 25 de gener.

Tenint presents les candidatures presentades i els mèrits ressenyats, el jurat va decidir atorgar els següents Premis Bravo, pels seus valors humans i evangèlics.

Premi Bravo Especial: Antonio Pelayo, sacerdot i periodista, per la seva trajectòria en premsa, ràdio i televisió.

Premi Bravo de Premsa: Pedro G. Cuartango, per la seva trajectòria com a columnista.

Premi Bravo de Ràdio: Àngel Expósito, per donar veu als sense veu en els llocs de conflicte.

Premi Bravo de Televisió: sèries his-

tòriques (*Isabel, Carlos i La corona partida*) emeses per Televisió Espanyola.

Premi Bravo de Noves Tecnologies: Agència La Machi, per la iniciativa mensual «El vídeo del Papa».

Premi Bravo Fotoperiodisme: Santi Palacios, pel seu treball professional sobre els refugiats.

Premi Bravo de Cinema: Laura Contreras, per la seva interpretació en la pel·lícula *Luz de soledad*.

Premi Bravo de Publicitat: Anunci «Salvemos las cenas» de McCann Worldgroup Espanya, per Ikea.

Premi Bravo de Música: cor de RTVE, per la seva especialització en la polifonia clàssica i religiosa.

Premi Bravo al Treball Diocesà: Txomin Pérez, de l'Oficina de Comunicació de la diòcesi de Palència.

Recordant Dorotea de Chopitea

«Qui és Dorotea de Chopitea? Aquesta senyora amb un nom tan sonor però tan desconeguda?» És la pregunta inicial que quasi tots els implicats en el documental *Dorotea de Chopitea. Una senyora de Barcelona*, que analitza la seva figura en el bicentenari del seu naixement, es van plantejar un cop presentada la idea. Una dona sense la qual no es pot entendre la Barcelona del segle XIX i que ara pren força i nom a través d'un documental, que va emetre el programa «Sense ficció» de TV3 fa unes quantes setmanes i que es pot trobar per internet. Cinc temples, quinze escoles, quatre hospitals o set residències van ser fruit de la seva generositat, destacant l'inici del temple del Tibidabo. El provincial salesià va matisar que Chopitea no va ser una bona cristiana perquè va fer obres socials, sinó que «va fer obres socials perquè era una bona cristiana». A l'arrel lla seva fe: «essent rica va morir pobra, ens indica la seva qualitat humana i espiritual».

Antonio Pelayo (Antena 3), sacerdot i periodista.

Centenari de la mort de Carles de Foucauld

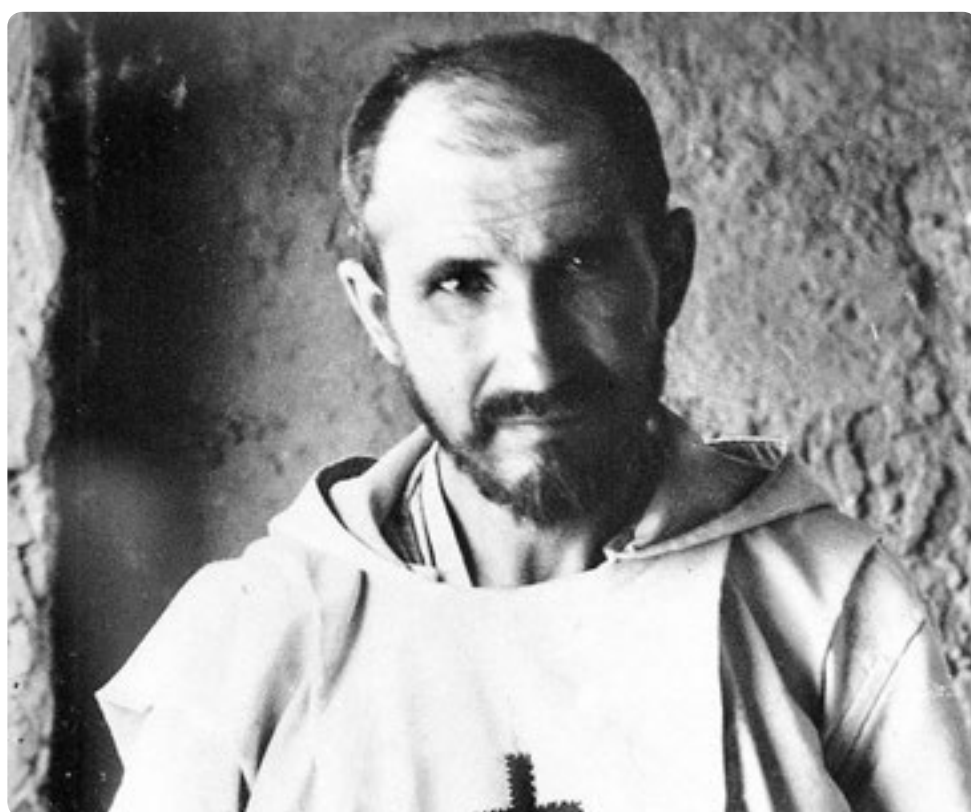
Redacció

Sense companys. Estranger i cristià en el cor del Sàhara. Tenia cinquanta-vuit anys. L'1 de desembre de 1916 fou assassinat en el context de la I Guerra Mundial, confós per un soldat. Foucauld és una figura vigent per al nostre temps, les nostres societats ara són un gran desert.

Havia nascut a Estrasburg en 1858. Ell mateix afirmà: «Jo, a disset anys era tot egoisme, desig de mal», i fins als vint-i-vuit anys no va canviar. Conegué un sacerdot, es confessà i combregà: «Quan vaig creure en Déu, no vaig poder fer res més que viure només per a ell.» Vol ser religiós, pelegrina a Terra Santa, es fa monjo en 1890 i viu set anys en una trapa de l'antic Imperi Otomà. Es trasllada a Natzaret buscant més pobresa i sole-

dat. Després d'ordenar-se sacerdot, es trasllada al Sàhara argelès, on va combatre l'esclavitud. La seva missió entre els tuaregs és una barreja de monjo de clausura i missioner, mentre es fa amic de tots, estudia el costums, menja i dorm poc, prega molt, fa caritat i aconsella. És l'autor del primer diccionari tuareg-francès.

Imita la vida oculta de Natzaret, és un fervent adorador de l'Eucaristia –practica especialment l'adoració nocturna–; fou innovador en l'evangelització i la seva concepció de l'islam. Un dels punts clau de la seva espiritualitat és la lògica de l'abandonament a Déu, que va traduir en la seva famosa oració de l'abandó. Fou beatificat el 13 de novembre del 2005.

Pàgina Web

www.liturgiadeleshores.cat

Litúrgia de les Hores

L'oració pública i comunitària del poble de Déu figura amb raó entre les funcions principals de l'Església. Així ho feien en l'Església primitiva els qui es batejaven, que assistien a la pregària i alhora l'assiduitat de la comunitat cristiana que es reunia per pregar.

D'aquesta manera, l'Església santifica els principals moments del dia amb la pregària comunitària –o personal– de la Litúrgia de les Hores, de tal manera que es té present Déu durant tot el dia, sigui lloant-lo, sigui fent petició.

La Litúrgia de les Hores ens disposa magníficament a la celebració de l'Eucaristia, perquè desperta i alimenta la fe, l'esperança, la caritat, la pietat i el desig d'abnegació. Aquesta web ens permet de pregar l'Ofici en llengua catalana cada jornada i des de fa uns quants dies inclou la possibilitat de llegir els textos de l'Ofici de Lectura segons el cicle biennal.

Realitat i desafiaments de les famílies (3)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Faig una passa més en l'anàlisi del capítol II de l'Amoris Laetitia. Avui selecciono, contextualitzo algunes situacions que sense polítiques públiques i accions d'iniciativa social a favor de la família dificulten greument el matrimoni i la vida i el creixement de les famílies (AL 42.44).

El Papa afirma que "l'Estat té la responsabilitat de crear les condicions legislatives i laborals per garantir el futur dels joves i ajudar-los a realitzar el seu projecte de formar una família". Alhora, parla d'alguns temes concrets dels quals en destaco tres: el treball, l'habitatge i la natalitat.

Casar-se i formar una família demana estabilitat laboral. La liberalització dels contractes i la reducció dels costos laborals dificulta el matrimoni i la decisió de tenir fills —quan ets dos o més no es tan fàcil sortir a cercar feina!—. Tenim un marc laboral i un sistema econòmic que somnia amb treballadors que viuen sols i anhelan fer diners a base d'hores extra —si cerques feina i reconeixes que estàs casada i que t'agradaria tenir fills ho tens molt difícil—. Aquesta economia emmalalteix les persones i hipoteca socialment el demà. Per als empresaris, no és millor renunciar a un cert marge de beneficis per tenir un equip humà més satisfet personalment i més sa emocionalment? No cal pensar en el futur i invertir en fer créixer noves generacions de bons treballadors?

Un altre handicap per al matrimoni i la família és el cost de l'habitatge. Les exigències urbanístiques i constructives i el desenvolupament turístic fan car l'habitatge al nostre país. Comprar un habitatge suposa endeutar-se per a tota la vida. Llogar on has crescut per a molts és inaccessible. Hem de tenir ciutats tan boniques però tan envellides o buides? Hem de tenir paisatges naturals tan meravellosos però on la gent no hi pot ni viure ni treballar?

A Europa hi ha molts països amb menys quilòmetres d'autovies i de línies fèrries d'alta velocitats, amb transports públics de rodalies —els que usa la gent diàriament per anar a treballar, a l'escola o usar els serveis— més ben projectats i fiables, amb equipaments públics més bàsics —escoles i hospitals—, més antics i més ben aprofitats, sense equipaments infrautilitzats o inútils. Aquests països afavoreixen més la família: baixes de maternitat i paternitat més llargues i laboralment més suportables; ajudes econòmiques perquè els infants i els avis puguin ser cuidats a casa; facilitats per a la construcció de vivenda pròpia i de protecció oficial i de lloguer social; estímuls a la natalitat amb ajudes directes i indirectes en funció del nombre de fills; potenciació de la formació professional relacionada amb el treball disponible al territori per a afavorir l'estabilitat i el recolzament dels avis en la criança dels fills...

Però, no vull quedar-me només en reclamacions! Nosaltres, com a Església diocesana, que podríem fer? Mentre hi pensem, podríem imitar algun país centre europeu, facilitant a les famílies nombroses uns dies de vacances a les rectories que ara destinem a lloguer de segona residència! Qui sap si això ajudaria una mica a cercar el tercer o el quart fill!

